

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Tractatus De Regimine Ecclesiae Episcopalis In Octo Libros Distributus

Antonelli, Giovanni Carlo

Velitris, 1650

An, & quando possit Episcopus in irregularitatibus, suspensionibus, & alijs casibus Sedi Apostolic[a]e reseruatis dispensare. Cap. III.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11401

rationem sunt necessaria: quia tunc non commutatur substantia, voti, sed quædam circumstantia, ita Less. & alij apud Bonacin. d. 9. 4. num. 2. 1. vers. Item votum.

His adde, quod quando dubitatur, an votum sit reservatum, iudicandum est in partem benigniorem, ut reservatum non censeatur: idemque dicendum, si dubitetur de illius validitate. Barbosa. d. par. 2. all. 37. num. 18. vers. limita 5. in fin. Bonacin. ubi supra num. 17. vers. tertio, & alij.

S V M M A R I V M.

1. Episcopus potest dispensare in irregularitatibus, ac suspensionibus ex delicto occulto provenientibus, & in alijs casibus occultis Sedi Apostolicæ reservatis suos subditos absolvere ex Conc. Tridentino.
2. Occultum qualiter sit accipiendum.
3. An possit Episcopus eum absolvere, qui in uno loco commisit delictum publicum, & in eo loco, ubi commoratur, sit occultum.
4. Quando delictum censeatur deductum ad forum contentiosum.
5. An possit Episcopus dispensare, si delinquens fuit absolutus ex defectu probationis.
6. Quid si delictum fuit simpliciter probatum.
7. Et an possit dispensare, si delictum est transigibile, & reus se composuit cum parte, vel fisco.
8. Quid si iudicium non fuit sententia finitum eo quod Accu-

sator per annum tacuerit.
9. Et quid si delictum iam puni-
fuit.

10. In quibus differat absolutio à censuris, & dispensatio super irregularitatibus, & suspensionibus Papa reservatis.

Quando Archiepiscopus iurisdi-
ctionem habeat in subditos suo-
rum suffraganeorum, ibidem.

An possit Episcopus in irregula-
ritatibus, & suspensionibus oc-
cultis dispensare cum Religio-
so exempto, ibidem.

11. Quinam veniant nomine Epif-
coporum in hoc casu, & n. 12.

14. An possit Episcopus prædictam
facultatem absolventi, & dis-
pensandi particulari Sacerdoti
delegare.

15. An Episcopus possit absolvere à
Censuris alteri Episcopo, seu
Prelato reservatis.

C A P. III.

An, & quando possit Episcopus
in irregularitatibus, suspensio-
nibus, & alijs casibus Sedi
Apostolicæ reservatis
dispensare, seu
absolovere.

Sed A C R A Tridenti-
na Synodus Epi-
scopis indulget, ut
in irregularitatibus
omnibus, & suspen-
sionibus ex delicto occulto pro-
venientibus, excepta ea, quæ ori-
tur ex homicidio voluntario, &
exceptis alijs deductis ad forum
Oooo 2 contin.

contentiosus, dispensare possint, & in quibuscunque talibus occultis etiam Sedi Apostolicæ reservatis delinquentes quoscunque sibi subditos in Diocesi sua per se ipsos, aut Vicarium ad id specialiter deputandum in foro conscientie gratis absolvere imposita penitentia salutari, *ut in sess. 24. de ref. cap. 6.*

2 Observant autem DD. occultum in presenti dici, quod non est publicum, etiam si ab aliquibus sciatur *cap. vestra, ubi glos. in ver. occultum de Cohabit. Cler. Nau. in Man. cap. 27. num. 255. & alij apud Dian. par. 7. tr. 2. ref. 15.* qui putant, posse Episcopum virtute Concilij d. cap. 6. dispensare, si delictum notum sit tribus, vel quatuor, dummodo de illo non sit fama in maiori parte viciniae, vel Collegij, *quibus adde Bonacin. de Censur. disp. 2. q. 2. pun. 1. §. 1. num. 6.* ubi dicit, quod delictum commissum coram decem respectu magnæ Civitatis dicitur occultum.

4 Addit Nau. d. cap. 27. num. 255. & alij communiter, quod ut delictum dicatur publicum, non sufficit, ut actus, qui est delictum, sit publicus, nisi etiam publice sciatur, talem actum esse delictum, ex quo inferitur, posse Episcopum dispensare super irregularitate, quam excommunicatus contraxit publice celebrando, si illius excommunicatio fuerit ignota adstantibus, quamvis enim celebratio sit publica, nihilominus delictum censetur occultum, *ita Barbof. de offic. & pot. Episcop.*

par. 2. all. 39. num. 27. Dian. par. 7. tr. 2. ref. 16. vers. ex quibus Piasce. in Prax. episc. par. 1. cap. 1. nu. 56. Ricc. in Prax. for. eccles. par. 1. ref. 460. & par. 2. ref. 105.

3 An verò possit Episcopus eum absolvere, qui in vno loco commisit delictum publicum, sed postea se transfudit ad alium locum, ubi est occultum? nonnulli affirmant, modò notitia illius delicti non sit illuc de facili peruentura propter locorum distantiam, *ita Aul. de Censur. par. 2. cap. 7. disp. 1. dub. 11. conclus. 3. Sanch. in Precept. Decalib. 2. cap. 11. num. 20. & alij apud Barbof. d. p. 2. all. 39. num. 27. quorum sententiam probabilem dicit Bonacin. de Censur. disp. 1. q. 3. pun. 2. nu. 3.* sed contrarium verius videtur, quia, ut verificentur verba Concilij, sufficit, ut in vno loco sit publicum *Suar. to. 4. disp. 30. sect. 2. num. 2. quem refert Bonacin loco cit. Ricc. in Collect. decis. 653. par. 3. & alij apud Dian. par. 7. tr. 2. d. ref. 16.*

4 Sed dubium est, quando delictum censeatur deductum ad forum contentiosum? in quo alij putant, quod censetur deductum ad forum contentiosum statim, ac denunciatio, aut accusatio de illo coram legitimo Iudice facta est, *ita Mar. Ater. apud Dian. p. 7. tr. 2. ref. 17. Bonacin. de Censur. disp. 7. q. 5. pun. 1. vers. Dixi excepto delicto.*

Alij asserunt, tunc delictum ad forum contentiosum esse deductum, ubi primum reus fuerit citatus: à citatione enim indicium inchoatur, *§. fin. Inst. de Pan.*

Pan. tem litig. Piafec. d. p. 1. cap. 1. num. 56. vers. Tertio requiritur Ricc. in Collect. decis. 721. par. 3. & in Prax. for. eccles. par. 1. ref. 459. vbi hoc intelligit de citatione iudiciali, & valida, non autem de extraiudiciali, vel inualida, aut circumducta, & hæc est communior, & probabilior opinio.

Alij verò tenent, quod delictum censetur deductum ad forum contentiosum post litem contestationem. ita *Barbos. d. p. 2. all. 39. n. 29. quam sententiam sequuntur Gavant in Man. Episc. ver. absolutio nu. 12. Boss. de Iubil. sect. 1. cas. 10. §. 3. n. 36. Castr. Palauis to. 1. tr. 4. disp. 4. pun. 3. §. 1. num. 15. Trulench. in Decalog. to. 1. lib. 1. cap. 3. dub. 4. nu. 9. quos refert, & sequitur Dian. par. 7. tr. 2. ref. 17.*

Ex quo inferit Nau. *conf. 2. de sent. & re iud. Piafec. loco supra cit. Bonacin. de Censur. disp. 1. q. 3. pu. 2. n. 2. vers. addo Ricc. in Prax. for. eccles. p. 1. ref. 459. & in Collect. decis. 721. p. 3. quod delictum ad forum contentiosum non censetur deductum, si solum capiatur informatio, aut si socius criminis tractus fuerit ad iudicium.*

Addit Goninch. *de Censur. disp. 14. dub. 16. nu. 243. quod si delinquens post accusationem se se purgavit veris, vel etiam falsis testibus, aut absolutus fuit ex defectu probationis, potest Episcopus cum eo dispensare: quia tunc perinde est, ac si delictum non fuisset deductum ad forum contentiosum, cum reducatur ad priorem statum, & hanc sententiã sequuti sunt Ricc. in Prax.*

par. 3. ref. 264. Bonacin. de Censur. disp. 7. q. 5. pun. 1. num. 5. vers. Dixi excepto delicto Barbos. par. 2. all. 39. num. 33. & alij apud Dian. p. 7. tr. 2. ref. 18: Piafec. in Prax. d. p. 1. cap. 1. num. 56. vers. tertio requiritur:

Secus esset, quando reus non fuit absolutus, sed tantum dimissus recepta promissione de se representando: tunc enim non poterit Episcopus vti facultate Concilij *d. c. 6. vt declarauit Sac. Congreg. teste Barbos. d. all. 39. nu. 35: Dian. par. 7. tr. 2. ref. 19. in fin.*

Sed quæres, an Episcopus possit dispensare, quando delictum fuit semiplenè probatum? Negatiuè respondet Bonacin. *d. disp. 7. q. 5. pun. 1. nu. 5. in fin. & alij, quia ex tali probatione oritur publica infamia: contrarium tamen tenet Dian. par. 7. tr. 2. ref. 18. vbi dicit, quod per decretum absolutorium auferitur infamia, & res in pristinum statum reducitur.*

Quæres 2. an possit similiter Episcopus dispensare, quando delictum est transigibile, & reus se composuit cum parte, vel fisco? affirmatiuè respondet Piafec. *loc. cit. d. cap. 1. num. 56. vers. Tertio requiritur: transigens enim super crimine transigibili non fatetur delictum, vt d. Gabr. commun. conclus. lib. 7. concl. 23.*

Addunt alij, quod si iudicium non fuerit sententia finitum eo, quod accusator per annum tacuerit, elapso anno potest Episcopus dispensare, *Campan. in Diuers. iur. canon. rubr. 7. cap. 5. num.*

num. 7. & rubr. 11. cap. 23. nu. 144.
& alij apud Barbof. d. par. 2. alleg.
39 n. 34.

- 9 Alii etiam sentiunt quod si delictum deductum sit ad forum contentiosam, & iam finito iudicio punitum, adhuc potest Episcopus dispensare: quia per punitio nem delictum iam fuit purgatum, ita Hurtad. de Irreg. disp. 2. diff. 20. num. 68: Auil. de Censur. part. 7. disput. 10. dub. 7. Sanch. in Summ. tomo 1. lib. 2. c. 11. num. 21. Henriq. lib. 14. cap. 7. n. 5. Reginald. tomo 2. lib. 30. tractat. 2. num. 29. vers. 6. & alij, quos refert & sequitur Dian. part. 4. tractat. 2. ref. 97. & parte 7. tractat. 2. res. sol. 19.

Hæc tamen sententia mihi nunquam placuit: non enim video, quomodo delictum in iudicio probatum, & punitum, censeri possit occultum; Vnde contrarium tenet etiam Gutier. canon. lib. 1. cap. 3. in fin. & alij apud Barbof. d. allegat. 39 num. 35. Bonacin. de Censur. d. disp. 7. q. 5. punct. 1. n. 6.

- 10 Observant secundò, in multis differre absolutionem à censuris, & dispensationem super irregularitatibus, & suspensionibus Papæ reservatis: nam in dispensatione irregularitatis, seu suspensionis requiritur, vt Episcopus habeat iurisdictionem ordinariã in eum, cui concedit relaxationem irregularitatis: in absolutione, verò censurarum videtur requiri ea solum subiectio, quæ sufficit, vt Episcopus Sacramentalem absolutionem impendat: quia di-

spensatio non est ita necessaria, sicut absolutio à censuris, vt post Suar. dicit Bonacin. d. disp. 7. q. 5. punct. 1. num. 5. Garc. de benef. par. 1. cap. 10. num. 139. Barbof. d. p. 2. all. 39. num. 4. & seq. & ita etiam censuit Sac. Congregat. teste Dian. part. 8. tract. 3. ref. 47. vbi etiam dicit, quod ita Greg. XIII. declarauit.

Quare, etiam si Archiepiscopus possit in actu visitationis absolueri subditos suorum suffraganeorum, non potest tamen cum illis dispensare: quia subditi suffraganeorum non censentur subditi Archiepiscopi, nisi in casibus in iure expressis cap. duo de offic. Ordin. c. 1. de suppl. negl. Præl. in 6. nullibi autem conceditur Archiepiscopo dispensandi potestas, sed tantum absoluedi à peccatis dum visitat, vt in cap. fin. de Censur. in 6. potestas enim dispensandi non est coniuncta cum potestate absoluedi, vt constat in Parochis, qui solam potestatem absoluedi habent, non dispensandi, ita Fagund. in Decal. tom. 1. lib. 2. cap. 41. num. 13. Sayr. in Clau. Reg. lib. 6. cap. 11. num. 8. & alij apud Dian. part. 8. tract. 3. ref. 15. contra Henriq. lib. 14. cap. 18. num. 3. Auil. de censur. part. 2. cap. 7. disp. 1. dub. 10. & alios, quos refert Barbof. d. all. 39. num. 19. Vnde nec potest Archiepiscopus, dum visitat, subditis Suffraganeorum dimissiones ad ordines concedere, neque cum eis dispensare in denunciationibus matrimonio præuiis, vt dicit Dian. loco cit.

Notandum tamen est, quod si Epi-

Episcopus suffraganeus dispensationem petitam de neget, quando dispensare tenetur, puta si notabile bonum publicum, aut priuatum spirituale huiusmodi dispensationem exigat, poterit tunc Archiepiscopus per appellationem aditus dispensare: quia per appellationem Archiepiscopus iurisdictionem acquirit *d. cap. duo de offic. Ord. in. quod procedit etiam si dispensatio esset partim gratuita, & partim debita Sanch. lib. 4. Decal. cap. 38. num. 12. & cap. 47. num. 10. & lib. 3. de matrim. disp. 10. d. num. 20. usque ad 24. quem refert Dian. part. 8. tract. 3. ref. 14. in fin. quæadmodum potest similiter Archiepiscopus à censuris latis à suffraganeis absoluere eorum subditos, quando malitiosè, vel negligenter differunt absolutionem, vel quando ad illum tuit appellatum, & vocatè fuerunt partes *cap. venerabilibus S. 1. de sent. excomm. in 6. & dicunt DD. apud Bonac. de censur. disp. 1. q. 3. pun. 2. num. 7.**

Sed quæres, an possit Episcopus in irregularitatibus, & suspensionibus occultis dispensare cum Religioso exempto? Respondeo affirmatiuè, dummodò id fiat de licentia proprii Superioris, & ad maiorem Prælatum habentem dispensandi auctoritatem non sit facilis aditus: quia cum hoc fauorem concernat, censetur tota Religio consentire, *Sanch. in Præcep. Decal. tom. 2. lib. 6. cap. 17. num. 41. quem refert Barbosa. d. p. 2. q. 49. num. 45. in fin. Bonacin. de leg. disp. 1. q. 2. pun. 7. §. 4. n. 10.*

Dian. part. 7. tractat. 2. resol. 6. & 22. & parte 8. tractat. 3. resol. 48. quamuis probabilis etiam sit sententia aliorum, qui tenet, ad hoc non requiri licentiam Prælati, quia Religiosus vitur iure suo, ita Lezan. in Summ. qq. reg. tomo 1. cap. 11. n. 6. ubi citat Suar. tom. 4. de Relig. tract. 8. lib. 2. cap. 12. Sanch. lib. 4. in Decalog. cap. 39. num. 32.

Secundò dispensatio, & absolutio differunt, quia dispensatio prodest quoad vtrumque forum, cum facultas dispensandi in Concilio loco cit. concessa fuerit absque limitatione; absolutio verò à censuris non valet pro foro externo, sed tantum pro interno, ita *Nau. cons. 11. num. 2. de Priuil. & alijs apud Dian. parte 7. tract. 2. ref. 10. in fin.*

Tertiò differunt, quod absolutio à censuris sedi Apostolicæ reseruatis non potest ab Episcopo impendi extra Sacramentum pœnitentiæ, ut colligitur ex *Conc. d. cap. 6. ibi, in foro cōscientiæ gratis absoluere: dispensatio verò potest concedi extra Sacramentum, quia particula illa, in foro conscientia, non est apposita in priori parte d. cap. 6. vbi datur facultas dispensandi, *Garc. de Benef. part. 11. cap. 10. num. 139. & alijs apud Barbosa. de offic. & pot. Episcop. pan. 2. allegat. 39. numer. 7. & 8.**

Alii verò asserunt, posse Episcopum à censuris reseruatis absolueret etiam extra Confessionem Sacramentalem: quia absolutio ab excommunicatione potest etiam

tiam in absentia impendi, quae sublata potest deinde quilibet Confessarius absoluere a peccato iuxta communem Doctorum sententiam ita Navar. d. conf. 11. num. 2. Bonacini de censur. disp. 1. quest. 3. punct. 2. num. 1. vers. tertio, Ricco. in Collect. decis. 721. parte 3. quorum sententia videtur factis probabilis, & ita etiam tenet Sanch. in Summ. tomo 1. libro 2. cap. 11. numero 13. Suar. de Censur. disput. 41. sect. 2. numero 11. Floron. de Casib. reservat. part. 1. cap. 4. §. 7. num. 17. & alij apud Dian. par. 7. tractat. 2. resolut. 10 ubi etiam dicit, quod Particula illa, in foro conscientiae, solum importat, ut absolutio ista non valeat pro foro externo: forum enim interius aliud est Sacramentale, aliud conscientiae, ut notat etiam Vulp. in Prax. Iudic. cap. 35 num. 22. & seq. ubi ex hoc infert, quod non requiritur, ut Delegatus sit Sacerdos, si ei Papa absolutionem ab excommunicatione in foro conscientiae committat: potest enim ab excommunicatione sola absoluere etiam quoad conscientiae forum etiam sola prima tonsura initiatus, ut d. Nau. in man. cap. 27. numer. 41. nisi in litteris dicatur, audita Confessione Sacramentali, quia tunc requiritur, quod sit actu sacerdos, & quod in actu confessionis absoluat, Vulp. loco cit. & alij communiter.

Addunt alij quartam differentiam inter dispensationem, & absolutionem, quod dispensandi potestas potest ab Episcopo etiam

extra Diocesim existente exerceri erga suos subditos, sicut illi intra Diocesim, sicut extra commoventur, ut d. Boss. de Lubil. sect. 1. cas. 10. §. 6. num. 166. quem refert Dian. parte 7. tractat. 2. res. 9. vers. Hinc deducitur. Absolutio vero a censuris impendi debet ab Episcopo in propria Diocesi, Bonac. d. disput. 1. quest. 3. punct. 2. num. 1. vers. Tertio, ubi citat Henric. libro 14. cap. 20. Aul. parte 7. disput. 10. dub. 6. Rodriq. in Sum. 2. parte cap. 69. num. 1. & alij, quia illa, verba Concilii d. cap. 6. in diocesi sua, apposita sunt in posteriori parte illius cap. in qua conceditur facultas absoluendi, non autem in priori, ubi datur facultas dispensandi.

Sed neque in hoc conveniunt DD. alij enim putant, Episcopum non posse uti facultate absoluendi a censuris reservatis, nisi tam Episcopus, quam eius subditi existant in Diocesi, ut d. Barbosa. d. part. 2. alleg. 39. numero 7. alij vero censent, requiri existentiam Episcopi in Diocesi, non autem subditorum: quia verba illa, in Diocesi sua, videntur ad Episcopi personam referri, si penderetur praesertim particula, sua, Diocesis enim dicitur potius Episcopi propria, quam subditorum, ita Coninch. & alij apud Bonacini. de Censur. disput. 1. q. 3. punct. 2. vers. tertio. Alij denique asserunt, posse Episcopum praedicta absoluendi facultate uti etiam si tam ipse, quam subditi sint extra Diocesim, ita Suarez tomo 4. in 3. part. disput. 30. sect. 2. numer. 3. & 10.

Et tom. 5. disp. 41. sect. 2. num. 11. Petr. de Ledesm. 2. to. Sum. tract. 1. cap. 6. post eo. conclus. diffie. 1. Sanch. in Sum. to. 1. lib. 2. cap. 11. n. 17. quos refert, & sequitur Dian. p. 7. in. 2. ref. 8. & 9. vbi dicit, illa verba Concilij, in Diocesi sua, explicanda esse, erga subditos sue Diocesis, ne potestas Episcopi in suos subditos coarctetur, & corrigantur iura, que iurisdictionem voluntariam extra propriam Diocesim, & cum subditis extra illam existentibus exerceri posse concedunt, ut in l. 2. ff. de offic. Procons.

11 Observant 3. quod nomine Episcoporum in tali casu intelliguntur Episcopi illarum Regionum, in quibus Concilium Tridentinum receptum est, ut censuit Sac. Congreg. Conc. teste Garco. de Benef. par. 7. cap. 11. num. 23. etiam si electi, & confirmati tantum sint, licet non consecrati, dummodo habeant subditos; quia illis competunt ea, que sunt iurisdictionis, ut dicunt DD. apud Barbos. d. par. 2. all. 39. num. 2.

12 An verò sub nomine Episcoporum veniant Prælati regulares, & alij habentes iurisdictionem, quasi Episcopalem? negativè respondet Bonacin. de Censur. disp. 7. q. 5. pun. 1. nu. 7. & alij communiter.

13 Notandum est autem, quod Priores Dominicani per se ipsos tantum vti possunt erga suos subditos eadem facultate absolendi, & dispensandi, quam habent Episcopi vigore Concilij Triden-

tini dicta sess. 24. cap. 6. ex privilegio eis concessò à Pio V. ut refert Rodrig. apud Dian. par. 1. tr. 5. ref. 6. vbi etiam dicit, quod huiusmodi privilegio gaudent etiam alij Regulares, qui privilegiorum ordinis S. Dominici sunt participes.

14 Quæres, an possit Episcopus prædictam facultatem absolendi, & dispensandi vigore d. cap. 6. particulari Sacerdoti, seu Confessario delegare? affirmativè respondet Nau. cons. 11. num. 4. de Privileg. Dian. par. 7. tr. 2. ref. 12. & 13. & alij, & censuit etiam Sac. Congreg. teste Bonacin. de Censur. disp. 1. q. 3. pun. 2. nu. 1. tum quia hæc potestas annexa est dignitati, & officio, & consequenter ordinaria, & delegabilis: tum quia quoties conceditur aliqua potestas Prælatis presentibus, & futuris in perpetuum, non potest dici, electam esse industriam personæ, cum personæ incognitæ delegetur, ut post Ias. in l. more maiorum nu. 65. ff. de Iurisd. omn. Iud. & alios notat Barbos. d. par. 2. all. 39. n. 11. Ex quo infert Dian. par. 7. tr. 2. ref. 14. & alij apud Barbos. vbi supra nu. 15. quod potest Episcopus deputare confessarium, qui cum eo dispenset in irregularitatibus, & suspensionibus, eumque absolvat in alijs casibus occultis Sedi Apostolicæ referuatis iuxta cit. cap. 6. ut censuit etiam Sac. Congreg. teste Bellet. in Disquis. Cleric. tit. de Discipl. Cleric. §. 1. num. 54.

15 Quæres 2. an Episcopus possit absolvere à censuris alteri Episcopo

PPPP scopo

scopo, seu Prælo. reseruat.?
 affirmatiue respondeo cum Bo-
 nacin. de Censur. disp. 1. q. 3. p. un. 2.
 num. 6. & alijs, dummodò censu-
 ræ latae sint per statutum, vel per
 sententiam generalem: immò
 ab illis potest absolueri quilibet
 Confessarius alterius Diœcesis,
 si ibi non sint reseruata, ut
 dicit Coninch. de Sacram. disp. 14.
 dub. 16. nu. 258. & alij apud Dian.
 par. 5. tr. 9. ref. 8. Barbof. par. 3. all.
 52 num. 15. Possenin. de offic. Cu-
 rat. cap. 7. num. 49. secus si censu-
 ra lata esset per sententiã particu-
 larẽ: quia tunc absolutio ratione
 causæ inchoatè spectat ad Præla-
 tum, qui censuram tulit, alioquin
 iurisdictionis confunderentur,
 Bonacin. loco cit. idemque dicen-
 dum, quando aliquis à Iudice
 citatus fuit pro causa, pro qua
 deinde fuit excommunicatus;
 quia tunc similiter ab eodem Iu-
 dice absolui debet eap. proposui-
 sti de for. compet. Dian. d. par. 5. tr.
 9. ref. 9. obicitur: Philipp. Fabr. de
 Censur. in 4. sent. dist. 25. quest. 1.
 disp. 4. cap. 8. nu. 243.

S P M M A R I V M.

- 1 Hereticus purò externus, qui mente non negat fidem non subicitur excommunicationi latae in bulla Cœna.
- 2 Hereticus tantum mentalis à quolibet Confessario absolui potest.
- 3 Episcopus, & Inquisitor in foro exteriori absolueri possunt hæreticos.
- 4 In foro conscientie non potest

Episcopus, aut Inquisitor absol-
 uere, ab hæresi, neque ab alijs
 casibus eam occultis contentis
 in bulla Cœna: limitatur n. 5.
 6 Privilegia, quibus Superiores
 Regulares poterant absolueri
 ab hæresi, & alijs casibus in
 bulla cœnae comprehensis hodie
 sunt reuocata.
 7 Quam pœnam incurrat absol-
 uens à casibus reseruat. in
 bulla Cœna.
 8 An possit Episcopus absolueri
 in alijs casibus occultis reser-
 uatis Summo Pontifici in alia
 lege, seu constitutione.
 9 Decreta generalis Concilij vi-
 dentur continere vim clausule
 derogatorie ad alia decreta po-
 steriora contraria.
 10 An possit Episcopus dispensare
 in irregularitate orta ex hæresi
 occulta exteriori.

C A P. IV.

An Episcopus, & Inquisi-
 tor hodiè possint absol-
 uere hæreticum.

IC non loquimur de
 hæretico purè exter-
 no, qui mente non
 negat fidem: neque
 de eo, qui omninò in-
 deliberatè, & absque vlla aduer-
 tentia exterius diceret hæresim:
 quia isti non subiciantur excō-
 municationi latæ in bulla Cœnae;
 cum verè hæretici non sint, ut d.
 Nau. in Man. cap. 11. nu. 27. vers.
 tertio peccat Grass. par. 1. lib. 2. c. 8.
 num.